

RELAPSNI POLIHONDRITIS: OD ETIOPATOGENEZE DO TERAPIJE

Valentina Živković^{1,2}

¹Univerzitet u Nišu, Medicinski fakultet, Niš, Srbija

²Institut za lečenje i rehabilitaciju „Niška Banja”, Niš, Srbija

Kontakt: Valentina Živković
Srpskih junaka 2, 18205 Niška Banja, Niš, Srbija
E-mail: ljubisa.nina@gmail.com
Telefon: 065/24-23-427

Relapsni polihondritis (RP) jeste retka autoimuna sistemska bolest, nedovoljno poznate etiopatogeneze, uglavnom relapsno-remitentnog toka, a zahvata elastičnu, hijalinu i fibroznu hrskavicu i tkiva bogata proteoglikanima. Može dovesti do anatomskeg i funkcionalnog oštećenja, a uprkos lečenju, i do fatalnog ishoda. Najčešće se manifestuje u vidu aurikularnog i nazalnog hondritisa i poliartritisa. Zahvatanje laringotraheobronhijalnog stabla, kao i srčanih zalistaka i aorte, uz pojavu sekundarne infekcije – pre svega donjih delova respiratornog trakta – najčešći su uzroci letalnog ishoda. U mogući klinički spektar RP-a spadaju: zahvatanje oka episkleritom, skleritom i dr., unutrašnjeg uha vestibularnim poremećajima i pojava senzoneuronalnih simptoma, kao i zahvatanje centralnog i perifernog nervnog sistema. Uglavnom se značajno kasni sa postavljanjem dijagnoze, za koju je najbitnija klinička prezentacija, dok su laboratorijski nalazi od suportivnog značaja; *imaging* metode (CT, PET-CT, MR) važne su pak za procenu aktivnosti bolesti. Blaže oblike RP-a treba lečiti primenom nesteroidnih antiinflamatornih lekova i malim dozama kortikosteroida, dok se teži oblici leče primenom većih i, ukoliko je to potrebno, pulsnih doza kortikosteroida, kao i konvencionalnim i biološkim lekovima za modifikaciju bolesti. Uznapredovali oblici bolesti aorte i srčanih zalistaka zahtevaju hirurško lečenje.

Acta Medica Medianae 2024; 63(1): 83-89.

Ključne reči: hrskavica, relapsni polihondritis, terapija

"This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) Licence".